

REFLEXIÓ NADALENCA

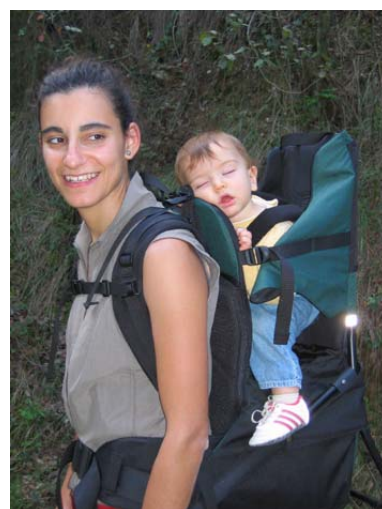
Desembre és el mes que en tancar l'any ens ofereix, des dels primers dies, l'intima alegria de les festes de Nadal, i l'obligació i desig de reflexionar i treure conseqüències del que hem fet i del que em deixat de fer.

Però no tot pot fer-se.

La conclusió és que hem fet coses, però no totes les que hem volgut.

Antonio Moreno

EXCURSIÓ AMB NENS

SORTIDA DE TARDOR

Adherit a:
Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia

DIRECTOR: Guillem Martín i Brasó

CORRECCIÓ a carrec de:

UNIO DE FEDERACIONS
ESPORTIVES DE CATALUNYA

Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals

a/e: cegracia@cegracia.com

web: <http://www.cegracia.com>

Dip. legal: B.9720-1961

Club Excursionista de Gràcia

"MAI ENRERA"

Publicació degana de la premsa de Gràcia

Creu de Sant Jordi 1992 - Medalla d'Honor de Barcelona 2004

G E N E R
F E B R E R
2 0 0 6

PASSATGE MULET, 4
TEL: 93 237 86 59
FAX: 93 237 31 48
08006 BARCELONA

Butlletí social

XXIV Any - 2a. Època, núm. 89

Fundat l'any 1922

Concert subterrani a
la Grallera Gran del
Corralot. Fotografia
d'Adam Calvet

EDITORIAL

Ha passat un any i el darrer acte ha estat el Concert de Nadal de la nostra coral Cantaires Muntanyencs amb la presentació de la "SUÏT DE GRÀCIA" composta pel Director Victor Barbé i Barbé en honor a la nostra vila de Gràcia i per tant a una important part de la nostra ciutat. Ciutat que enguany ha volgut ser generosa per partida doble amb la nostra entitat ja que hem estat guardonats amb la medalla d'honor de la Ciutat i aquest mes també ha estat atorgada al nostre consoci i antic president Joan Cervera.

És possible que sigui repetitiu, però l'aprofitament de sinergies ens dona com a resultat el reconeixement de l'esforç comú, així el desenvolupament dels mapes en 3D ara farà 3 anys, el continu esforç per part de la resta de seccions que ens ha permès editar un CD recopilatori i promocional de la nostra entitat, han posat al nostre abast el reconeixement i guardó a la Nit de l'Esport, de l'any 2005, per quart cop consecutiu. Però tots aquests reconeixements és el resultat de l'esforç quotidià de tot un teixit associatiu que treballa, perquè la nostra entitat camini dia a dia desenvolupant més activitats i de més qualitat que és reconegut, tant per les institucions com pels mitjans de comunicació.

Pel vessant cultural, la cessió a l'Arxiu General de Catalunya de Sant Cugat ens ha permès garantir la perdurabilitat de documents que es trobaven en el nostre arxiu, amb una certa precarietat i ara estan a disposició de totes les persones amants de la natura i òbviament dels nostres consocis.

La signatura dels convenis de col·laboració amb la nova biblioteca de Gràcia, per tal de promocionar la literatura de muntanya, amb Televisió Comtal per tal de disposar d'un espai per a la promoció de les nostres activitats ens permeten afrontar el futur amb un cert optimisme. Un exemple dels resultats d'aquesta tasca, ve donat també per l'increment constant d'inscrits a la nostra històrica travessa Matagalls Montserrat que enguany ha arribat a 2.800, resultat del treball de la comissió encapçalada per Pilar López i el suport d'una part important dels nostres associats a més del conveni de col·laboració amb l'Hospital General de Catalunya, que posa de manifest el nostre interès per difondre tots els vessants de la salut i la seguretat des d'una òptica preventiva i formativa, el qual va oferir un servei de consulta a través del "Centre d'atenció telefònica" que va estar posat a l'abast dels participants de la Matagalls, al llarg de les 24 hores de durada.

La trobada d'esquiadors de muntanya promoguda i desenvolupada l'hivern passat per Jaume Jubert va aplegar mes de 80 esquiadors en un cap de setmana, en què es van compartir experiències i audiovisuals de les principals activitats desenvolupades pels nostres socis i sòcies durant l'any.

Les activitats desenvolupades per part d'Arnau Farré en la preparació del campionat de *boulder* que s'ha convertit en un clàssic, ha permès que el GEDE torni a posar-se en primera línia de les activitats de casa nostra i tot aprofitant

la inèrcia i amb el suport de Martí Santamaría, aquesta històrica secció recupera el lloc que li pertoca

El treball desenvolupat pel nostre consoci Manel Arnau a través de les sortides de GR han estat tot un èxit, com ho demostra el fet d'incrementar la participació i col·laboració que han permès gaudir i conèixer els principals recorreguts en forma de GR que travessen la nostra geografia.

Dins dels aspectes de comunicació, la gran tasca desenvolupada per Guillem Martín en la preparació i confecció d'un dels canals d'enllaç amb el nostre teixit associatiu i resta de la societat, a través del butlletí Mai Enrere.

Esportivament, també cal remarcar l'expedició conjunta amb la UEC al K3 desenvolupada pel nostre consoci Xavier Aymar i com no, les escalades per les zones de Gavarnie amb Eloi Callado com a protagonista.

La promoció de la seguretat a càrrec de GIE amb l'esforç personal de l'equip de Xavi París que de forma meticulosa ha preparat a consciència la formació de l'alumnat interessat en la recerca i investigació dels nostres avencs o gaudir dels barrancs de forma més lúdica.

També, hem de deixar constància de la col·laboració en la tasca de promoció i difusió de les nostres activitats de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya i de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya i que han ajudat a divulgar les activitats desenvolupades per la nostra entitat al llarg de tot l'any.

La coordinació de les activitats de comunicació general ha estat clau en la difusió del club i Ramon Izquierdo ha posat el llistó prou alt i a l'alçada de les necessitats de planificació i coordinació de participants i temes que calia promocionar.

La tasca de la secció d'acampada que ha celebrat el seu 50è aniversari fent un reconeixement a tots els socis que al llarg de la història han donat suport a trobades multitudinàries per compartir sortides de muntanya a indrets de tota la nostra geografia, així doncs, gràcies a la tasca de M. Glòria Vives per la seva feina

És de consciència, fer referència també a l'actuació discreta de molts de nostres socis que cada setmana organitzen sortides de caire privat, però que són obertes a tots els membres que es troben els dijous a la nostra seu i que es comparteixen per tal de gaudir de la companyonia i la natura

Després d'aquest petit recull, només que em queda transmetre el meu agraïment a totes aquelles institucions que durant l'any 2005 ens han donat el seu suport i han permès assolir els compromisos que hem pres duent a terme les nostres activitats.

Per acabar, agrair i felicitar a la Junta Directiva que al llarg de l'any ha donat suport al Consell i que ha dedicat força temps a la bona marxa del Club Excursionista de Gràcia.

Bon Nadal i millor any 2006

Francesc Sanahuja i Toledano
President del Club Excursionista de Gràcia

DIFUSIÓ

Fòrums de debat de la web del CE

Pels qui no ho sabeu, us informo que, des de fa setmanes, ja es poden fer servir els fòrums de debat de la web del CEG (<http://www.cegracia.com>). Animeu-vos a apuntar-vos-hi i participar-hi, que li hem de

donar vida!!!

Pels que sí que ho sabeu, però no us hi heu registrat com a usuari, ni ho heu fet servir... us convido a fer-ho: penjar piades, explicar novetats, fer comentaris,... Per si no saps com fer-ho: registra't clicant a Usuaris/ Enregistra't aquí. Seguiu les instruccions Aneu amb compte! la contrasenya (password) no admet accents, i ja podreu accedir-hi, un cop rebeu el correu electrònic amb la contrasenya que us assigna el moderador. la qual la podeu canviar si voleu, un cop hi accediu.

Hi ha 4 fòrums oberts (CEG general, muntanya i esquí, GEDE i GIE), als quals podreu accedir amb la icona Fòrums de la barra superior de la www.cegracia.com, després de posar el vostre àlies (nickname) i la contrasenya

Animeu-vos, i donem ambientillu a la web!!! Ens veiem!

Pilar López

Club Excursionista de Gràcia - Microsoft Internet Explorer

Archivo Edición Ver Favoritos Herramientas Ayuda

Atrás Búsqueda Favoritos Multimedia

Dirección <http://cegracia.com/CEG/html/index.php> Ir Vínculos

Respuestas	Autor	Lecturas	Último Mensaje
2	daniel	44	11/15/2005 at 11:41 daniel
3	dvillacampa	138	10/27/2005 at 20:21 dvillacampa
2	ediskrad	81	10/21/2005 at 22:41 ediskrad
0	dvillacampa	63	10/21/2005 at 11:38 dvillacampa

ja té àlbum de fotos

upament Escolta Pere Rosselló.

Dimarts, 15 de Novembre del 2005 (12:09:13) (9 Lectures)
(¿Comentaris?) | Puntuació 5)

mes d'Allau

eració d'Entitats Excursionistes de Catalunya, i l'Escola
sabte **26 de novembre** una Jornada Tècnica de Recerca de

Dijous, 10 de Novembre del 2005 (17:46:32) (12 Lectures)
321 bytes més | ¿Comentaris? | Puntuació 0)

l'Albera

untanya a la serra de l'Albera prevista per
novembre.

Dijous, 9 de Novembre del 2005 (12:06:46) (7 Lectures)
455 bytes més | ¿Comentaris? | Puntuació 0)

Usuaris

Hola Invitat!

Enregistrat Aquí
Password Perdut

Usuaris:

- Nous Avui: 1
- Nous Ahir: 1
- Esperant: 0
- Total d'usuaris: 29
- Últims Usuaris: **Pilarin**

Top En-Linea:

- Invitats: 24
- Usuaris: 0
- Total: 24

En Linea:

- Invitats: 4
- Usuaris: 0
- Total: 4

Altres notícies del CEG

Internet

Es prega aquells socis que vulguin rebre informació del club via e-mail, ens facin arribar la seva adreça electronica per incorporar-la a la base de dades del C.E. Gracia.

sortida pràctica. En ella, Xavier París va fer una explicació i exemple pràctic de com es prepara i planifica una sortida pràctica, ja que la preparació de cordes i material necessari, demanen una logística força important, depenent de la cavitat.

Ja sols quedava la darrera sortida pràctica que marcaria el final del curset, el cap de setmana del 22 i 23 d'octubre on vam anar a explorar la Grallera Gran del Corralot al massís del Montsec, una gran cavitat que arriba als -167 metres i on es va muntar un campament subterrani amb una permanència de 22 hores. La cavitat té dues boques que donen pas a grans verticals ja que accedeixen a la sala subterrània més gran de tota Catalunya. La boca principal, dona pas a la sala mitjançant un ràpel aeri de 33 metres.

Gran Sala del Graller Gran del Corralot. Fotografia d'Adam Calvet

La segona boca, a una altra part de la sala, dona pas a una gran vertical de 90 metres. Vam optar per instal·lar la boca inferior ja que havíem de muntar un sistema amb politges per despenjar motxilles, tendes, aigua, etc. Aquell dissabte, doncs, ens dirigíem cap al Montsec on vam anar directament a la cavitat per entrar el mateix dissabte migdia-tarda. La pista del Montsec cada cop està pitjor a mesura que avances i a partir d'un punt s'ha de deixar els cotxes i continuar amb 4x4. El Nissan Terrano del Pere va treballar de valent i ens va pujar motxilles i tendes fins a la collada de Colobó, creuar-la i anar a l'altra banda per aparcar. A partir d'aquí i amb tot el material, vam haver de continuar a

Davallant a la sala subterrània més gran de Catalunya: Grallera Gran del Corralot. Fotografia d'Adam Calvet

peu uns 25 minuts fins a la boca. L'aproximació la vam fer sense entrebancs i amb la inestimable ajuda del GPS que ens va dur a la boca, difícil de trobar encara que hi hagués estat i els *walkie talkie*, necessaris per comunicar-nos i que ningú es perdés. Un cop arribats a la cavitat i tothom preparat, vam iniciar la instal·lació. Van davallar primer dos membres del grup fins a la sala i seguidament, vam anar baixant totes les motxilles i tendes. Un cop acabada aquesta fase, vam acabar de davallar tots i amb tot el material a la part alta de la sala, vam anar baixant tots fins a la part més baixa de la sala que és on es munta el campament. Enlloc de muntar les tendes, vam anar a fer les dues vies que teníem pensades fer dins la cavitat: la galeria del primer dia i la via del llac.

Campament subterrani a -100, sortida final de curset: Grallera Gran del corralot. Fotografia de Xavier París

La galeria del primer dia, l'entrada de la qual ens va costar una mica,

Vam sortir de nit com era d'esperar i un cop canviats tots, ens vam dirigir cap al pla de la pua, una explanada molt agradable on vam acampar, sopar i dormir.

L'endemà vam agafar els cotxes i ens vam dedicar a buscar les boques de dos avencs importants, la Grallera d'Alsamora i la de Corona també al Montsec. Ho vam aconseguir finalment després de donar unes quantes voltes massís amunt, massís avall. El temps era magnífic i la vista des d'aquest punt, dalt del carener era fantàstica, teníem tot els Pirineus nevats. Després de dinar tranquil·lament al costat del nou observatori del Montsec, vam iniciar la tornada cap a Barcelona.

Ja sols quedava doncs, la cloenda del curset amb l'examen teòric final i el comiat que va tenir lloc l'11 de novembre.

Hem de dir que, tal i com havíem previst en aquell curset, l'ambient va ser molt bo entre tots i el grup va estar molt unit. Esperem que el de l'any vinent sigui també tant bo com aquest.

Xavier París – GIE

AGENDA

GENER

7 i 8, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle Sortides Mitja Muntanya **GUILLERIES-COLLSACABRA**
Coordinació: Toni Pardinilla

13, divendres

Junta Directiva
84è ANIVERSARI DEL CLUB
Sopar al restaurant Sant Yago i lliurament de Medalles i Plaquets d'Honor

14 i 15, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Sortida Alta muntanya
TUC DE SABOREDO

14 i 15, dissabte i diumenge

GIE
Sortida a l'avenc de l'**ESQUERRÀ**

19, dijous a les 18:30

Junta Directiva
Lliurament de la Medalla d'Honor de Barcelona a Joan Cervera i Batariu
Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona

19, dijous a les 21:30

Secció de Muntanya. Cicle audiovisuals Buch i Parera
Amb esquís de muntanya per la Bigorra, Corcega i Dolomites

22, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle GR's. Matagalls-Montserrat
Coll Formic - Coll d'en Taló 19,542 Km.

22, diumenge

GIE
sortida a l' avenc de **SANT MARÇAL**

23, dilluns

Grup de Natura
Inauguració exposició fotogràfica sobre NATURA

26, dijous a les 20:30

Secció de Muntanya. Curs d'iniciació a l'esquí de muntanya. Xerrades tècniques
Presentació / Material

28 i 29 dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Curs d'iniciació a l'esquí de muntanya. Sortides
Pic de la Mina / Tarbessou
Tècniques de progressió, pràctiques d'ARVA i xerrada sobre seguretat a la muntanya.

FEBRER

2, dijous a les 20:30

Secció de Muntanya Curs d'iniciació a l'esquí de muntanya. Xerrades tècniques
Preparació de sortides

4 i 5 dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Curs d'iniciació a l'esquí de muntanya. Sortides
Travessa al Pirineu Oriental
Pràctiques de seguretat i autodetenció. Avaluació de riscos i actuació davant emergències.

4 i 5, dissabte i diumenge

GIE
Sortida a **PERELLOS (França)**

11 i 12, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Sortida alta muntanya
La MUGA

11 i 12, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Sortida mitja muntanya
VALL DE MADRIU (Andorra)

14, dimarts a les 20:30

Secció de Muntanya Curs d'iniciació a l'esquí de muntanya. Xerrades tècniques
Allaus i meteorologia

16, dijous

Secció de Muntanya. Cicle audiovisuals Buch i Parera
Travesses 3000s per els Alps

19, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle GR's. Matagalls-Montserrat
Coll d'en Taló - Sant Llorenç Savall 23,064 Km.

18 i 19 dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Curs d'iniciació a l'esquí de muntanya. Sortides
Montardo. Ascensió a un gran pic.

23, dijous a les 20:30

Secció de Muntanya Curs d'iniciació a l'esquí de muntanya. Xerrades tècniques
Preparació física. Medicina de muntanya

25 i 26, dissabte i diumenge

GIE
Avenc ARCADE GRAN (Garraf)

28, dimarts

Grup de Natura
Cloenda exposició fotogràfica sobre NATURA

MARÇ

4 i 5, dissabte i diumenge
GEDE
Curset VIES FERRADES

4 i 5, dissabte i diumenge
GIE
Monogràfic Perfeccionament Tècnic

11 i 12, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Sortida alta muntanya
Pic de PEGUERA

11 i 12, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Sortida mitja muntanya
RIPOLLÈS

16, dijous
Secció de Muntanya. Cicle audiovisuals Buch i Parera
Balenes , glaceres i terres Australs

19, diumenge
Secció de Muntanya. Cicle GR's. Matagalls-Montserrat
Sant Llorenç Savall - Casa Nova de l'Obac 15,931 Km.

25 i 26, dissabte i diumenge
GIE
Avencs MONTSERRAT UBACH

RECORDANT A:

OCTAVI CILLERO COMA

Soci 7275

Es tractava d'un gran excursionista que va treballar en la posta en marxa dels serveis de rescats de muntanya, que posteriorment es van convertir en els actual Grups dels Bombers.

Gran activista per la defensa del nostre país.

Es va incorporar al CEG col·laborant de forma intensa en els controls de la Matagalls Montserrat i

OCTAVI CILLERO i COMA
16.04.36 - 12.12.05

Memorial Alexandre Marcet i Reverté

La Unió Excursionista de Catalunya, a través del seu Arxiu Excursionista Bibliogràfic, ha convocat per a aquest any les XIV Jornades de Literatura

Excursionista, dedicades al nostre expresident Alexandre Marcet i Reverté.

Les comunicacions poden abraçar tota mena de temes relacionats amb l'excursionisme en general, a més de les que tractin directament la personalitat del nostre enyorat amic, que, com és ben sabut, va orientar tota les seves activitats a impulsar l'excursionisme català en totes les seves diverses facetes, tant esportives com culturals.

Els treballs, en format D-4 i un màxim de trenta fulls, s'hauran de presentar, sense esmenes, abans del 30 de juliol de 2006, a la secretaria de l'Arxiu Bibliogràfic Excursionista de la UEC. Corts Catalanes, 576, primer, segona. 08011-Barcelona.

Mn. Ignasi M. Colomer i Presas

El dia 2 de novembre del 2005 va deixar-nos, a l'edat de 90 anys, el nostre antic soci Mn. Ignasi M. Colomer. Nat a Gràcia, va consagrar tota la seva vida al ministeri religiós, que va saber harmonitzar amb el millor esperit de l'excursionisme cultural.

Cal destacar el seu gran coneixement de la cartografia catalana, fet que li permeté confeccionar una àmplia col·lecció de més de 50.000 mapes de Catalunya, els quals lliurà generosament a l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Fou autor de diversos llibres, i el nostre Club va organitzar un parell d'exposicions cartogràfiques del seu fons que obtingueren un important ressò.

No podem oblidar, tampoc, que durant molts anys mossèn Colomer va oficiar les misses de les Diades del Club Excursionista de Gràcia, a més de ser un actiu membre de la seva Secció d'Estudis.

El govern català li reconegué els seus mèrits fent-li lliurament de la Creu de Sant Jordi.

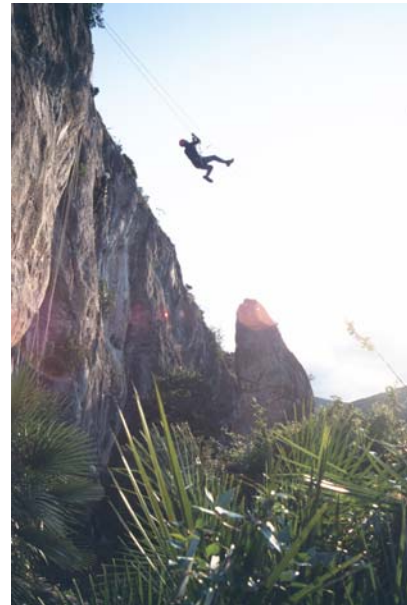
Descansi en pau la seva ànima.

Joan Cervera i Batariu.

amb llum natural del dia i sense la preocupació de les dificultats que comporta està pendent a més, de la il·luminació d'acetilè. Allà vam muntar diferents vies verticals d'alçada variable, un passamà horitzontal molt tècnic i una espectacular tirolina. Amb aquest "circuit d'aventura", els cursetistes vam poder practicar les tècniques de pujada i baixada, els passos de nusos,

Bonica tirolina de 20m que el GIE va muntar a Can Roca. Fotografia de Cristina Xifra

Pràctiques de paret- remuntant la gran tirolina. Fotografia de Cristina Xifra

l'espeleologia vertical, els avencs.

L'activitat es va dur a terme al massís del Garraf, autèntic paradís del món subterrani on es van triar els avencs Emili Sabater i Passant, tots dos d'una profunditat d'uns 30 a 40 metres que per la seva morfologia i dificultat, són molt adients per als cursets d'iniciació. Aquí es van posar en pràctica les tècniques apreses el dia anterior amb la dificultat afegida de la foscor i la llum artificial. El primer avenc, l'Emili Sabater dona pas directe a una gran vertical de 28 metres en una gran sala subterrània per on hi entra la llum des de l'exterior oferint un espectacle subterrani molt bonic. En conjunt, la sortida va anar molt bé. Es van fer dos equips i es van explorar les cavitats en paral·lel, així ens vam poder anar més ràpid i fer dos avencs en un dia i en un temps prudencial.

Davallant l'Avenc d'en Passant. Fotografia de Pere Farré

La setmana vinent van tenir lloc dues sessions teòriques més, el dimarts 11 d'octubre la de topografia subterrània i cartografia a càrrec del Ricard Alsina on ens va introduir en la interpretació de les topografies: els plànols de les cavitats que són totalment diferents als que fem servir sobre la superfície. El dijous vinent 13 d'octubre, Cristina Xifra va dur a terme la xerrada sobre Prevenció d'accidents i autosocors on va explicar entre d'altres coses, tot el que s'ha de tenir en compte per minvar al màxim possible el risc de tenir accidents i tots els "sistemes alternatius" que es poden fer servir si no disposem del material que portem sempre al damunt.

La propera activitat pràctica va ser el diumenge 16 d'octubre a un altre avenc, aquest cop al massís de Sant Llorenç del Munt, l'avenc de la Carbonera de -84 metres, cavitat en conglomerat i formada per diversos pous que davallen en petites verticals. La sorpresa ens la vam trobar dins, quan vam comprovar que la cavitat anava força plena d'aigua, regalimava molt la part de baix ja que havia plogut molt el dia abans i en general, la gent es va mullar força i va passar fred. Fins aquí cal dir que totes les cavitats que havíem fet pel curset, es muntaven sempre amb dues cordes o "vies" paral·leles, que permeten davallar cursetista i monitor conjuntament, cadascú per a una; d'aquesta manera, el monitor pot controlar i "acompanyar" en tot moment el cursetista i fins i tot ajudar-lo en cas de necessitat. Aquesta era la darrera sortida pràctica on muntàvem les dues vies, sols quedava la sortida de cloenda del curset on tothom hauria de ser independent i davallar sol. Un cop més, el temps ens va acompanyar molt durant tot el dia. També va ser una jornada agradable.

El dimarts va tenir lloc la sessió teòrica de bioespeleologia i protecció del medi subterrani a càrrec de Roger Lloses. Aquí, el Roger va exposar les diferents espècies que ens podem trobar dins de les cavitats, la seva particular morfologia, etc. i al mateix temps tot el que s'ha de tenir en compte pel que fa a l'ecologia i conservació de cavitats. El dijous següent dia 20 d'octubre, va tenir lloc la darrera sessió teòrica del curset, la de planificació i logística d'una

G I E

VII CURSET D'INICIACIÓ A L'ESPELEOLOGIA

Un any més el GIE, la secció d'espeleologia del Club Excursionista de Gràcia va dur a terme el seu VII curset d'iniciació a l'espeleologia durant el més d'octubre 2005.

Aquest curset forma part de l'activitat formativa que la secció porta a terme des de ja fa temps, una activitat que es veu emparada per l'Escola de Muntanya del Gràcia i l'Escola Catalana de la Federació Catalana d'Espeleologia.

Aquest curset està orientat a donar a conèixer les tècniques necessàries per a l'exploració de cavitats subterrànies, escenari apassionant on es desenvolupa aquesta activitat, meitat ciència, meitat esport i que consta de tot un conjunt de sessions teòriques i unes sortides pràctiques.

Hem de dir que el curset és principalment d'espeleologia vertical, és a dir, que s'hi ensenyen les tècniques necessàries per a l'exploració de cavitats verticals, els coneguts amb el nom d'avencs que són els que es davallen mitjançant pous verticals i que ja necessiten del domini d'unes tècniques específiques. El curs es desenvolupa segons el que dictamina l'escola catalana d'espeleologia tant pel que fa al contingut de les sessions teòriques com el de les pràctiques.

El curs va començar amb un total de 7 cursetistes inscrits el dijous 29 de setembre amb la benvinguda i presentació per part del Xavier París, president de la secció, i amb la primera xerrada teòrica, la història de l'espeleologia també pel Xavier. També i posteriorment es van donar les primeres indicacions necessàries per a dur a terme la primera sortida pràctica que seria el dissabte vinent, l'1 d'octubre.

Aquell dissabte, es va visitar la cova d'Annes, una cavitat horitzontal molt interessant situada a la Cerdanya, a cavall entre els termes municipals de Prullans i Bellver de Cerdanya i que no presenta cap dificultat. Això permet tenir una primera aproximació al món soterrani. En aquesta primera sortida, els cursetistes aprenen a utilitzar per primer cop un carburador, el sistema d'il·luminació de gas acetilè que fem servir encara els espeleòlegs. Donat que la cova té un desenvolupament horitzontal i una gran quantitat de concrecions, es pot també fer una introducció d'una manera agradable i sense dificultat, de tot el conjunt de formacions que ens podem trobar dins el món soterrani. En aquesta primera sortida, la gent es va anar coneixent i vam poder constatar que el grup que érem es compenetrava molt bé. També en aquesta sortida vam fer pràctiques de localització amb el sistema GPS, eina molt i molt útil per

a localització de cavitats com aquesta, on la boca és petita i està molt amagada. En conjunt, tothom en va gaudir molt de tota la sortida.

Interior de la Cova d'Annes- Cerdanya. Fotografia de Cristina Xifra

El dimarts següent dia 4 d'octubre, va tenir lloc la xerrada de geologia i formació de cavitats a càrrec d'Enric Tomàs on ens va donar a conèixer tots els aspectes que intervenen en la formació de les cavitats, així com els diferents tipus de formacions que podem trobar, geoformació, tipus de cavitat, etc. El dijous següent es va dur a terme una de les sessions teòriques més importants, la de material i tècniques de progressió vertical a càrrec de Cristina Xifra. A més d'explicar als assistents totes les tècniques necessàries per a la pràctica de l'espeleologia vertical

Pràctiques a les parets de Can Roca. Fotografia de Pere Farré

(pujar i baixar per cordes, passos de fraccionament i nusos, etc.), va dur a terme una demostració pràctica a la paret exterior del club que dona al pati del boulder, on la Cristina va fer un ràpel per una corda instal·lada prèviament al ràpel de dalt al terrat. Totes aquestes tècniques es van haver de posar en pràctica el dissabte següent a les parets de Can Roca, a Castelfelers, unes parets que ja fa temps que estan equipades per dur a terme pràctiques d'aquest tipus i que són molt útils perquè hi trobem, moltes vies amb diferents nivells de dificultat. Permeten a més, practicar les tècniques còmodament i repetidament i el més important,

SOPAR 84è ANIVERSARI DEL CLUB

Com cada any en el mes de gener, se celebra L'ANIVERSARI DEL CEG

Enguany, el CEG ja fa 84 anys (no està malament...) i per celebrar l'inici d'any i, en definitiva, passar junts una bona estona (que és l'objectiu que busquem, penso...) farem un sopar a Gràcia, en el decurs del qual, tindrà lloc el lliurament de medalles als socis i sòcies que compleixen 25 i 50 anys dins l'entitat i s'atorgaran les plaques d'honor a tots aquells i aquelles que han destacat per la seva col·laboració. Dades bàsiques del sopar:

Lloc: Restaurant Sant Yago (C. Gran de Gràcia 256, Metro Fontana).

Dia: divendres 13/01/2006

Hora: 21 h.

Preu: 20.50 euros (IVA inclòs)

!!! ES PREGA A TOTHOM QUE TINGUI PENSAT VENIR QUE HO CONFIRMI A LA SECRETARIA DEL CEG (932378659, DILLUNS A DIJOURS DE 19 H A 22 H) QUAN ABANS MILLOR (COM A MOLT TARD, EL 9 DE GENER), deixant un telèfon de contacte.

A continuació, el menú:

Aperitiu:

Talls de fuet de pagès

Olives d'Aragó macerades

Croquetes de peix i marisc

Entrants i pica-pica

Fusta d'embotits ibèrics i catalans

Xapata de pa amb tomàquet

Salmó marinat amb anet i torradetes

Musclos de la Ria Galega al cava brut

Segons plats per triar:

Popets amb salsa de nècores

Kocotxes de bacallà a la Basca

Cassola de peus de porc amb bolets

Entrecot de vedella de Girona a la graella

Postres per triar:

Gelat de vainilla i prunes macerades al marc

Crema catalana cremada

Brotxeta de fruites fresques

Per beure:

Blanc del Penedès

Negre de la casa

Aigües minerals

Cafè a la crema

Bé... animeu-vos, que quants més serem més riurem....

Bones Festes !!!

Pilar López

CICLE DE GR'S

La Travessa Matagalls-Montserrat en quatre etapes

El Grup de Senders de la Secció de Muntanya, organitza per aquests propers mesos un cicle de quatre sortides per tal de resseguir l'itinerari de la Travessa Matagalls-Montserrat.

La finalitat és donar a conèixer l'itinerari a tothom que per alguna raó pugui estar-hi interessat: poder-la fer de dia, sense l'esforç d'una prova de resistència, per a col·laboradors en controls i organització, equips de seguiment i suport de marxadors, qui hagi tingut d'abandonar, no tingui festiu el dissabte a la tarda,... i per a tot aquell que ho consideri un pas previ abans d'escometre la prova.

Les dates i trams de recorregut es poden veure al programa d'activitats, i per fer la inscripció caldrà passar per secretaria fins el dijous anterior a cada sortida.

No ho deixeu per l'últim dia ja que les places són limitades.

PROGRAMA

22/01/06 Coll Formic - Coll d'en Taló 19,542 Km.

19/02/06 Coll d'en Taló - Sant Llorenç Savall 23,064 Km.

19/03/06 Sant Llorenç Savall - Casa Nova de l'Obac 15,931 Km.

23/04/06 Casa Nova de l'Obac - Monestir de Montserrat 16,756 Km.

Roger Llores

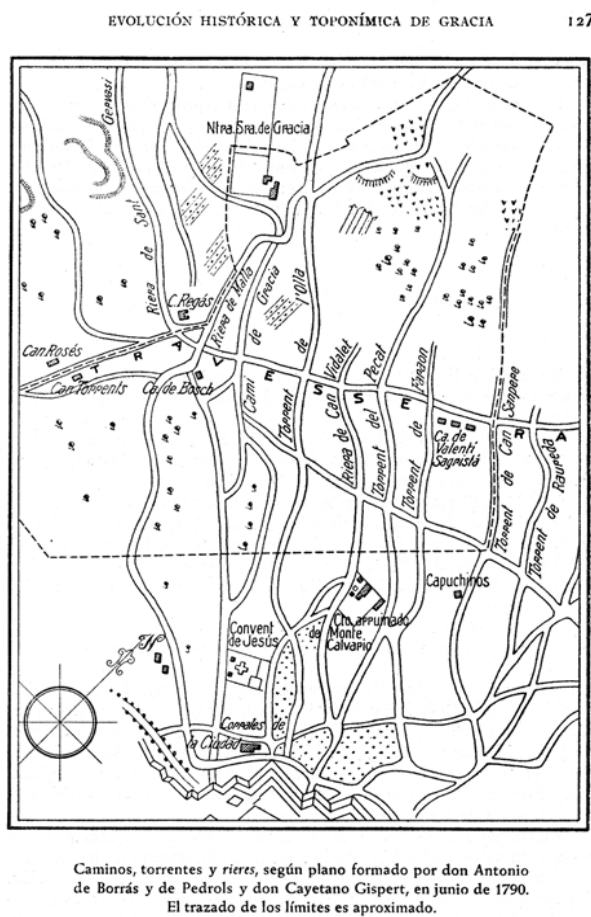
esports de muntanya

Plaça del Diamant 9 • 08012 Barcelona
Telèfon i Fax 93 218 41 17
<http://www.filnet.es/2c/nus>
e-mail: nus@filnet.es

Entorn geogràfic i vies de comunicació en l'establiment del Convent dels Josepets i Ca

Davant els canvis que s'estan produint en l'entorn de la plaça Lesseps, s'escau de fer una reflexió de la seva evolució històrica, les seves condicions geogràfiques, i la manera que ha influït en la vila de Gràcia.

*Mapa de Gràcia, segons Antoni Borràs i Caietà Gispert, a 1790.
s'hi presenta els camins, rieres i torrents.*

Gràcia començà a formar-se en el segle XVII, a l'ombra del Convent de Nostra Sra. de Gràcia o dels Josepets, que donà el nom de Gràcia al barri, més tard a la Vila i en els nostres dies, el districte. El nou convent fou començat a construir a partir de 1626 al costat de la Riera de Vallcarca,

que baixava del Collserola. Els Josepets de Gràcia, que provenien de Barcelona, donaren lloc al topònim dels Josepets, i aviat, al seu aixopluc s'hi instal·laren masies.

En l'esdevenir del temps, i fins a principis del S XIX, en el territori del que seria el terme de la vila de Gràcia s'anaren establint cases de camp força disperses: masies, cases pairals i torres, grans explotacions agrícoles i ramaderes, amb camps de conreu, vinyes, fruiters, horts i terrals, de manera que durant els segles XVII i XVIII, Gràcia fou un territori eminentment rural. La població, com a la resta del pla de Barcelona, es dedicava en gran part a les activitats agrícoles i ramaderes. Ens l'hem d'imaginar esquitxada de masies rodejades d'ametllers, oliveres, figueres, garrofers, bosc, vinya i camps de conreu de cereals, i amb porcs, ovelles, cabres, coloms, gallines, oques.

Gravat de l'espai de la plaça Lesseps, el 1870. Podem observar-hi en primer lloc Ca l'Alegre de Dalt, i al fons, L'església dels Josepets.
AHMG

Algunes de les finques eren mig masies mig mansions, veritables cases senyoriales, fetes servir com a torres per a l'esbarjo i repòs dels seus propietaris, nobles o famílies benestants de Barcelona que havien adquirit importants àrees de terreny on els masovers els manaven la terra i el bestiar durant tot l'any. En moltes d'aquestes finques era freqüent el canvi de propietaris en breus períodes de temps.

Aquest article n'encapçala una sèrie, que pretén de situar l'entorn geogràfic de la plaça, conèixer Cal l'Alegre de Baix (que estava al bell mig de la plaça) i el convent dels Josepets, tot resseguint després la formació de l'espai que avui forma la plaça de Lesseps.

Camins i rieres

Gràcia té una situació privilegiada: propera a Barcelona, a la falda de la Serra de Collserola, en una plana lleugerament inclinada des de la muntanya en direcció al mar. Aquesta plana, que encapçala el Pla de Barcelona, ofereix molt de sol i subministra d'aigua, degut als torrents i rieres que baixaven des de la muntanya (Collserola, Carmel, Turó de

(Val d'Aran) 2.456 m - 11/12/2005
 Carles Lluch, Jordi Gavalrà, Manel Monge,
 Montse Bacardit
 +/- 1116m
 4,30 h ascens i 1.30 h descens

El dia es lleva força fred però amb un cel ben serè que convida a fer la primera sortida de la temporada a l'Aran després de les diverses nevades caigudes durant la setmana.

Aproximació al cim, ens quedaria a l'esquerre. Al fons, vall de Sarrahèra.

Sortim des del trencall de la incineradora de la boca nord del túnel de Vielha agafant la pista en direcció Tuca fins que ens trobem el camí del Port. Seguim per aquest en direcció Cabana deth Pontet uns quants metres amunt però ens desviem a mà esquerra cap a dins el bosc a l'alçada de la captació d'aigua de la centraleta. Flanquegem pel bosc, sense perdre alçada, fins que arribem al pla de Sarrahèra de Baish.

A punt de fer cim

Hi ha molta neu i és neu molt bona. Ens cal anar traçant el nostre camí cap a Plan deth Mie i Sarrahèra de Naut, sempre per la drete del barranc. Amb el nostre pas, sentim l'assentament de la neu sota nostre.

Travessem Sarrahèra de Naut fent una diagonal cap a l'esquerre i pujant fins a un primer replà. El sol ens comença a escalfar l'alè i ens aturem per gaudir del paisatge i fer un mos. Se'ns afegeix el Jordi que ha sortit més tard. I uns quants isards que es passegen sota les pales de Sarrahèra just a l'altre costat.

Encarem el cim fent una sèrie de ziga-zagues per superar el tram de més pendent, i agafem distàncies en tot passant per alguna placa sospitosa.

Petit replà abans del darrer pendent. A darrera, Aneto i Maladetes.

El cim és nostre, el dia és esplèndid i sense gens de vent,
ja era hora!

Algunes fotos de record i iniciem el descens seguint el mateix itinerari de la pujada fins al replà. Gaudim de trams amb molt bona neu. Des del replà baixem ara pel costat oposat de l'ascens, endinsant-nos en trams de bosc obert en direcció Sarrahèra de Baish.

Acabem de gaudir de la baixada fins al prat de la cabana de Porica amb una neu pols fenomenal.

I retornem al punt de sortida desfent la pista de Tuca en sentit oposat cap a la boca nord.

BONES TRACES i GRAN INICI DE TEMPORADA!!

Montse Bacardit

MESA DE LOS TRES REYES

“... ¿Qui vol venir el proper cap de setmana a fer la Mesa de los Tres Reyes?” I de sobte es va fer un minut de silenci.

Aquesta havia estat una idea del Francisco en sintonia amb els moments més esplendorosos de la tardor a la muntanya.

“... Esteu grillats, és molt lluny.” ...“El temps està xim-xim.” Vaja, que la proposta no va tenir gaire èxit. No obstant, el Francisco i jo vam fer un cop de cap i el divendres en plegar de la feina ens posem en ruta direcció a Zuriza i al refugi de Linza, passant per Osca i Jaca. El viatge és llarg, però ens repartim la conducció i no es fa pesat. Des de Jaca cal anar fins a Puente la Reina i des d'allà, el millor pel que fa a l'estat de les carreteres és pujar a Echo i saltar a la vall d'Ansó per la carretera que surt d'aquest poble. Després hem d'arribar a Zuriza i des d'aquí al refugi de Linza per una carretereta envoltada de bosc que quan s'arriba de dia és una delícia. Nosaltres arribem a les dotze de la nit, però ja la veurem a la baixada.

Pujant cap al coll de Linza

L'endemà, veiem l'entorn del refugi que no vam poder veure quan vam arribar. Només sortir del refugi tenim davant un bonic bosc multicolor i una bretxa a la roca a la part superior que es diu “el paso del caballo”. Per dirigir-nos a la Mesa d'os Tres Reis i al Petrexema cal sortir en direcció oest i seguir un camí fitat fins al coll de Linza. Durant aquest tram gaudirem de belles vistes sobre les muntanyes i els boscos de la zona, amb un caire diferent de les que ens són familiars al nostre país. Aquesta és una porció dels Pirineus menys alpina però molt paisatgística. Val la pena anar-hi a la tardor. Mentre avancem gaudim dels boscos que, en aquesta època de l'any, al mutar de la estació càlida i activa a la estació del son, esclaten en la seva última expressió de vida i ens regalen amb vibrants colors grocs i vermells.

Del coll de Linza surten dos camins: un a la dreta que va flanquejant la falda de la muntanya i va al Petrexema, i un altre a l'esquerra que baixa cap a la vall i ens portarà cap a la Mesa d'os Tres Reis. Ambdós camins estan fitats i ens porten sense pèrdua als respectius cims.

Aquestes muntanyes són de roca calcària i tenen un color blanc-grisós que dóna al paisatge un caire diferent al del

Pic d'Annie vist des del cim de Mesa de los Tres Reyes

nostre Pirineu. Aquests dos cims limiten amb França, i quan passem pel coll d'Ecueste veiem el poble de Lescún situat enmig d'una vall entapissada de verd, com correspon per ser vessant atlàntic.

Dalt del cim estem acompanyats per nombrosos muntanyencs bascos, amb el seu bon tarannà característic.

Cim de la Mesa de los Tres Reyes

Davallem pel mateix camí i al'arribar al coll de Linza ens animem a fer el Petrexema. En total són 1.600 m de desnivell. Tornem a fer nit al refugi de Linza. L'endemà iniciem el retorn per la vall del Roncal, passant d'una vall a l'altra per

Cim del Petrexema i agulla d'Ansavere

una carretera que surt de Zuriza i passa per un port discorrent entre boscos de colors mig emboirats. Parem a fer una visita turística al poble empedrat medieval de Roncal, que bé s'ho val.

En conjunt ha resultat un cap de setmana innovador per ser una zona on hi anem poc sovint, encisadora a la tardor i que no s'ha fet pesat el viatge, malgrat la distància.

Pels muntanyencs totes les estacions de l'any són boniques, tenim aquesta sort. Que els vostres camins us forneixin el millor.

Rosa-Maria Salas Ricart

(Fotografies de l'auror)

la Rovira), travessaven el territori corresponent a Gràcia, i després creuaven el Pla de Barcelona i entraven o vorejaven la gran ciutat, buscant el mar, on anaven a parar, tot condicionant la formació de la ciutat medieval i les seves muralles. A Gràcia, les aigües que duïen regaven les seves terres, i això afavorí l'establiment de masies i torres.

Josepets. Riera de Cassoles i entrada al carrer Gran amb la capella de Sant Onofre

Dibuix de les edificacions que hi havia en el primer espai de la Plaça de Lesseps, amb la capella de Sant Onofre. Dibuix de Lola Anglada. Reproduït de Francesc Curet: Visions Barcelonines 1760-1860. Muralles enllà. Barcelona 1956.

Aquest també era el cas del Convent dels Josepets i de Ca l'Alegre.

Aquests cursos d'aigua foren ben aprofitats per regar els conreus, però també com a vies de comunicació, primer com a camins, i després com a carrers: com que el seu cabdal depenia de les pluges, la majoria de dies els cursos d'aigua eren secs. El traçat de les rieres, més o menys recte i paral·lel, se sumava a antics camins, alguns paral·lels, i d'altres, transversals; junts conferien a l'espai diferents vies de comunicació, que permetien gran activitat en el territori. Tot plegat ha originat un dibuix que s'aproxima molt a una quadrícula. Actualment han desaparegut, amagats en la trama urbanística, però han deixat la seva petjada per haver condicionat l'orientació dels carrers de la vila, quan les masies deixaren pas a les urbanitzacions. Dels cursos d'aigua encara en conservem el traçat i, en moltes ocasions, encara en resta un record en la toponímia. L'aigua que han de dur ha estat canalitzada sota terra, en el clavegueram, però les rieres tornen a conduir aigua en dia dies de grans pluges, quan les clavegueres no la poden absorbir amb prou celeritat el cabdal.

Propers a l'indret que presentem, hi trobem:

Riera de Vallcarca o de l'Arija: actualAVINGUDA de l'Hospital Militar, actualment pendent de recuperar el seu nom. Començava amb el Torrent de les Arenes, i recollia primer el Torrent dels Penitents i després el torrent del Coll o del Remei. Més avall, passava entre l'església dels Josepets i la masia de Ca l'Alegre (avui plaça de Lesseps), proporcionant-li aigua per regar els seus conreus. Després, aquest curs seguia per la **Riera de Gràcia o de Cassoles**, l'actual Príncep d'Astúries, per anar a passar per darrera

del bosc de la Fontana. El mot “cassoles”, com “olla” fa referència a l'existència de gorgs en el seu recorregut. Després, en la Creu Trencada (anomenada així per la creu de terme que delimitava el terme de les Corts de Sarrià, actualment plaça Gal·la Placídia), s'ajuntava amb la **Riera de Sant Gervasi**, que baixava per la part alta del Carrer Balmes. En aquest tram assenyalava el límit entre Gràcia i Sant Gervasi, per formar més avall la **Riera d'en Malla o de Collserola**:

El topònim Cassoles apareix a l'oest d'aquesta riera: “*Passa pel lloc anomenat de St. Gervasi de Cassoles*”. Miquel Brasó ens esmenta que en aquest indret hi hagué “*lo Mas de Cassoles*”, o torre de la Creu **Trencada**, que estava entre la Travessera de Gràcia, el carrer Gran, la Riera de Cassoles i els Josepets.

Com indica Magí Travesset, després baixava pel recorregut d'entre l'actual Via Augusta i carrer de Balmes fins la Diagonal; en aquest tram passava entre el Pas dels Ases i el Camp de la Granada. Posteriorment seguia el recorregut entre el Carrer Balmes i la Rambla Catalunya, desplaçant-se més avall cap al cantó del carrer d'Enric Granados. Després de la Gran via, seguia la Rambla de Catalunya per anar a entrar a Barcelona per la Rambla. En temps de tempesta tenia un gran cabdal d'aigua, però en temps sec era utilitzada com a camí veïnal, sobretot per anar en carro. El recorregut de la Riera d'en Malla fou anomenat també Avinguda del Carril, pel tren de Sarrià. Després passaria a anomenar-se Via Augusta.

El mur de Cal Tusquets, sobre la Travessera de Dalt. Foto Josep Barrillon. Juliol 1928.

Torrent de l'Olla. El mot “olla”, com “cassoles” feia referència a la presència d'un gran gorg en el seu recorregut, i per això era també se l'havia anomenat anteriorment Llepaolles. El torrent venia dels vessants del Coll, Vallcarca i la Muntanya Pelada, i després de travessar els terrenys que serien Gràcia, seguia per Roger de Llúria i la riera de Sant Joan, avui Via Laietana, anant a parar al Merdançà, junt amb el Torrent d'en Vidalet. El Merdançà era un gart, com el Cagalell (Olivé ens diu que gart és un bassal que es forma a la desembocadura d'un torrent, separat del mar per una barra litoral, en aquest cas la de Santa Maria del Mar),

situat on avui és el carrer dels Assaonadors. Així, la Riera de Llepaolles en els S. XIII i XIV era la part alta del Torrent del Merdançar o Fondo en el segle X. Passà a dir-se Torrent de l'Olla en perdre part del nom.

A part dels cursos d'aigua, hi havia camins antics, vies possiblement d'origen romà, que ja eren utilitzades abans del poblament de Gràcia. Propers a la zona del present estudi, hi trobem:

El Camí de Sant Cugat o Camí antic de Gràcia a Barcelona, o Camí de Collserola, o Antiga carretera de Gràcia i de Sant Gervasi. Es tracta d'una via romana o camí molt antic, potser prehistòric. Sortia de Barcelona (Colònia Júlia Augusta Faventia Paterna Barcino) pel Portal de la Plaça Nova, carrer dels Arcs, portal de l'Àngel (o dels Orbs, nom que rebia des d'època remota, el tros del passeig de Gràcia proper a la muralla de Barcelona). Pujava pel cantó esquerre del Passeig de Gràcia cap a la riera de Sant Miquel fins la Creu Trencada, prosseguint per la riera de Gràcia o de Cassoles, ara Príncep d'Astúries, fins els Josepets, i seguia amunt per la Riera de Vallcarca, desviant-se per l'antic camí de Can Gomis o de Collserola, prop Can Gomis, mas on el 1957 el professor Solé Subarís i el doctor Serra Ràfols trobaren restes d'una vil·la romana, publicada el 1962. Després pujava el Collserola, cap a l'actual Hotel Florida, per traspasar-lo per Sant Medir, i anava a Sant Cugat, on se situa el Castrum Octavianum, o Castre Octavià, centre romà situat al vuitè mil·liari de la via procedent de Barcelona Data del S I.

El nou traçat del Passeig de Gràcia, inaugurat el 1827, més rectilini, esborrà la ruta de l'antic camí, i per això fou anomenat vulgarment Camí Nou durant les obres d'explanació. També havia pres el nom de camí de Jesús, pel convent del mateix nom establert vora seu des de 1427 i traslladat a Gràcia més tard. Prop d'aquest convent s'hi construí un raval de cases humils que serien enderrocades en enderrocar també el primer convent de Jesús, en la Guerra del Francès. Després de la instal·lació del convent de Nostra Senyora de Gràcia (1626), el dels Josepets, també prengué el nom de camí de Gràcia. També era conegut com a camí fondo, perquè el seu nivell era més baix que el dels terrenys per on creuava. Com a anècdota, trobem que els reis Martí I (1403) i Joan II (1478) prohibeixen els habitants de Sant Cugat, de la Vall de Sant Medir i altres caminants que passin pel monestir de Sant Jeroni, i manen que "passin pel camí vell i acostumat".

Camí del Convent de Gràcia: passa pel Carrer Gran. Constituïa en realitat una dreuera que anava des dels Jardinars, a l'estret de Na Ballestera, al barri de Jesús, i seguia el recorregut actual del carrer Gran, pujant pels prats de La Fontana i la seva veïna Torre d'en Simó o Can Trilla, per arribar a l'indret del convent de Gràcia, als

Josepets, a l'actual plaça de Lesseps. Rafael Amat, l'últim terç del segle XVIII, ens explica una visita que féu al convent de Gràcia. L'ample camí s'adreçava al convent, i estava vorejat de xiprers. El camí estava vorejat de cases que formaven un carrer que s'iniciava en la capella de Sant Onofre, en la cantonada Carrer Gran amb Príncep d'Astúries, D'aquest conjunt, l'any 1936 se n'enderrocà l'última casa, en el número 213. Tenia façana esgrafiada i balcons amb forja, i rajoles a l'interior. Al carrer Gran fou famosa la Fonda "Casa del Matoner".

Escola La Farigola, a l'indret on hi hagué l'hostal del mateix nom. Foto: Elsa Castellà.

Travessera de Dalt: anava dels Josepets a Sant Martí de Provençals. Enllaçava moltes masies: Cal l'Alegre de Baix, Cal Calic, Can Tusquets, Cal Xipreret, Cal l'Alegre de Dalt, Can Santpere. La Travessera Vella de Dalt, avui desapareguda enmig de blocs de cases, tenia un recorregut antic, que passava per sota de la torre on hi ha l'actual Arxiu de Gràcia (carrer de les Camèlies). Fins fa pocs anys, encara podíem veure una antiga placa de carrer, penjada a la cantonada que feia amb el carrer del Secretari Coloma, i que desaparegué en una intervenció a la zona. El traçat de la Travessera Antiga de Dalt anava seguint la direcció del carrer Alegre de Dalt cap a Secretari Coloma.

L'entorn

Com anirem veient, aquest indret s'hi anaren instal·lant de primer, el Convent dels Josepets, i després, masies: Ca l'Alegre es bastí enmig de l'actual plaça de Lesseps. Anys més tard s'hi construí també un barri de casetes amb una capella dedicada a Sant Onofre al capdamunt del carrer Gran.

Si fem una inspecció imaginària a l'entorn, trobem ja per damunt de la Travessera de Dalt, la Torre del Vidrier, Cal Roca, Cal Mallorca i Cal Tusquets, sota el santuari de

La baixada torna a ser bona, amb la preciosa llum del sol de tarda i la lluna apareixent rere el nostre cim!

Dissabte 10, Chinebral de Gamueta 2.312 m i Mallo d'Atxerito 2.362 m +/- 1.350m, PD, S4. 6-7 h de pujada, 2 de baixada, i 14 participants!

No ha estat un somni. De matinada han aparegut David Terradas, Carme Sales, Rosa Salas, Sergi Biete i Peter Collins... que aviat ens enviarà la piada d'aquest grandíssim dia d'esquí de muntanya!

Diumenge 11, Mesa de los Tres Reyes 2.434 m (Hiru Errege Mahaia) +/- 1.250m, PD+, S3. 5-6 h de pujada, 2 h de baixada.

És el darrer dia i "tossuts" volem completar la feina, tot i el fort vent que bufa. Superem el coll de Linza 7 dels 11 que hem sortit. Descendim sota la Lapakiza de Linzola cap a la Hoya de la Solana, on hi ha un refugi metàl·lic colgat de neu. El vent afluixa!

Cap al NE remuntem el terreny ondulat i capritxós per tubs i passos molt bonics. El paratge és fantàstic i el cel blau intens!

Abans d'arribar al Coll d'Escouste girem al Coll de la Mesa. Sols ens queden 100 m de cresta nevadíssima que remuntem sense problemes amb piolet i grampons. Som dalt! Hi ha un castell de ferro i vistes sobre muntanyes que ja

acomiadem (molt atractiu i proper el pic d'Anie).

El descens el gaudim tot i que cal tornar a posar pells per remuntar el Coll de Linza...

En fi, poooooooooooooooooont molt ben aprofitat i en bona companyia tot i el temps desafiant!

Ah! i sopar de cloenda al restaurant Les Vinyes de Bell-lloc. Tot inclòs, tot molt bo!

Bones traces!!!
Jaume Jubert

Curs d'iniciació a l'esquí de muntanya

El proper mes de gener comença un nou Curs d'iniciació a l'esquí de muntanya al CEG. Us avancem el calendari per a qui estigui interessat:

XERRADES TÈCNIQUES:

Dijous 26 de gener: Presentació / Material
Dijous 2 de febrer: Preparació de sortides
Dimarts 14 de febrer: Allaus i meteorologia
Dijous 23 de febrer: Preparació física. Medicina de muntanya (Les sessions es realitzaran de 20:30 a 22:00 h)

SORTIDES:

28 i 29 de gener: Pic de la Mina / Tarbessou
Tècniques de progressió, pràctiques d'ARVA i xerrada sobre seguretat a la muntanya.

4 i 5 de febrer: Travessa al Pirineu Oriental
Pràctiques de seguretat i autotendència. Avaluació de riscos i actuació davant emergències.

18 i 19 de febrer: Montardo. Ascensió a un gran pic.

MATERIAL NECESSARI:

Esquís de muntanya (pells i ganivetes), bastons, ARVA, pala, piolet, grampons. (El club dóna la possibilitat de llogar el material al servei de lloguer del Club)

PREUS:

SOCIS CEG: 100 • / ALTRES: 150 •

Per poder realitzar el curset és requisit imprescindible disposar de la llicència federativa de la FEEC, modalitat D.

INSCRIPCIONS:

A la seu social del CEG abans del dia 26 de gener, de 18 a 21 hores.
Passatge Mulet, 4, Barcelona Telf: 93-237-86-59

Animeu-vos!

Bones traces i bon any 2006!

PREUS DE VENDA (A SECRETARÍA)

	SOCIS	NO SOCIS
CD'S EN 3D	16,—	20,—
MAPES M.M.	13,—	16,—
FOLRES GEDE	35,—	50,—

PONT LLARG

Això no ha fet més que començar!

Els primers dies del pont temíem haver de titular la piada “sudokupiada”, “parchipiada” o “bridgepiada”.... i és que de sudokus, parchís, i lliçons d'anglès en vàrem fer

unes quantes al refugi de Linza, mentre no parava de nevar... però com ja sabem d'altres anys “qui persevera triomfa!”.

Com que han estat molts dies, faig sols un resum de l'activitat, que algú de vosaltres ja ha promès piades més detallades:

Dissabte, 3 de desembre, viatge a la vall d'Ansó, fins al refugi de Linza, a 1.340 m. Som 6: Joan Bartoll, Joan Manel Clavero, Ricard Martínez, Manel Castelló, Berta Algueró i jo mateix. Bon dinar a Sidamon!

Diumenge 4, Petrechema (fins inici de l'aresta) +/- 1.000 m, *, F, S2 (si no fa vent!) 3 h de pujada, 1 h de baixada.

El dia es lleva ennuvolat i amb molta neu des del mateix refugi. Tirem amunt cap al nord per terreny suau enlairant-nos per sobre el barranc de Petrechema. Progressivament ens decanem cap a l'est per pales inclinades fins al Coll de Linza (1.906 m). El vent i la visibilitat nul·la fa girar-ne uns quants. En Joan, el GPS i jo continuem i ens plantem a una mena d'avantcim que hi ha al mig de l'aresta. El cim és a tocar però el vent no ens deixa! Per la tarda comença a nevar. No pararà fins dimarts.

Dilluns 5, Coll de Linza 1.906 m +/- 650 m, *, F, S2 2 h de pujada. 30 min de baixada.

Neva. Fa vent. Ho intentem mentre alguns fan sudokus al refugi... Baixem a comprar productes típics (Roncal és a prop) i a dinar a Isaba. La nevada ens fa posar cadenes per tornar a Linza.

Dimarts 6, sèries davant del refugi, aprofitant la neu pols +/- 150m, *, F, S2

Hem d'esperar que pugi la pala per “fugir” de Linza. Canviem de vall en direcció a Hecho, Siresa després i més amunt fins al refugi de Gabardito (1.350 m) on la nit queda clara. Continuem acumulant calories i lluitant al parchís.

Dimecres 7, Bisaurín 2.669 m +/- 1.400m, **/***, PD+, S4 5 h de pujada, 2 h de baixada.

Gran bo!!! El dia és ventat, però radiant, l'ambient dolomític, i estem quasi sols si no fos pels isards que carenegen per sobre nostre. Remuntem el barranc d'Aragüés pel bell mig d'un bosc de pins i faigs. Aviat, abans d'arribar al Salto de la Vieja, ens enfilem als lloms que hi ha sota la Cuta i seguim progressant fins a arribar a una primera cabana, i al petit refugi Dios Te Salve.

A l'est apareix desafiant la pala sud i el perfil retallat del Bisaurín sobre el coll del Foraton, cap on ens dirigim. Les vistes són cada cop més immenses a mesura que enfilem la pala: la Collarada, Aspe, Secús, Lenito. A sota també es veu el refugi de Lizara, des d'on l'itinerari és més curt i directe, però menys salvatge.

El tros final es redreça força (30-40°), però arribem amb esquís als peus, al cim. Estem contentíssims després de tres dies de nevades!

La baixada és memorable: la neu està bona i la dificultat es redueix. No en tenim prou amb els 600 m de pala i compliquem la travessa decantant-nos cap al NO per buscar l'únic pas que baixa al barranc d'Agüerri. Adrenalina per trobar el millor pas i baixar pel tub encaixonat. Després més pales i canals fins a arribar al pla. Posem pells de nou per sortir del bosc i remuntar fins al camí de pujada a l'alçada del Salto de la Vieja.

Dijous 8, de nou cap a Linza Per la nit ha entrat un front càlid amb pluja per sota els 1.400 m. En Joan i en Joan manel han de marxar, però s'apunten el Toni Lanau i la Lorena Rabarté... Els portem de tapes a Jaca per

posar-los al nostre nivell de greixos. Retornem a Linza, on hi tenim feina pendent! També s'hi apunten en Carles Lluch i la Montse Bacardit, i ens trobem per casualitat amb l'Eduard i en Pere Joan, i altres amics del Club.

Divendres 9, Petrechema 2.366 m +/- 1.150m, PD, S2. 3 h 30 min pujada, 1 h de baixada.

El dia es lleva nevant i amb vent fort. Sortim a fer unes baixades davant del refugi i cap a les 12 h, veient que comença obrir-se, decidim tirar amunt. El fort vent deixa el dia clar i ens dificulta el pas del Recoll de Linza. Anem contrarellotge, però avui si que no se'ns escapa!

Després del coll el vent afluixa i la figura del Petrechema ens crida. El darrer tram és a peu, però fàcil. Tenim just a sota les agulles d'Ansabère i tot de muntanyes al voltant: la Mesa de los Tres Reyes, l'Atxerito, el Midi, el Bisaurín...

Sant Josep de la Muntanya. Cap a llevant, Cal Calic, sota la Travessera de Dalt, i, segons recull Miquel Brasó, per sobre del “lloch anomenat els Amatllers, molt prop del mas anomenat Desplà, com es cita en una escriptura del S XVIII, amb extensió entre S. Salvador, S. Clotilde, Verdi, Torrent de l'Olla”. Per sota la plaça, a l'altra banda del Torrent de l'Olla, els camps de Ca l'Alegre limitant amb els de Can Trilla, tot rebent aleshores el nom de carrer del Camp l'actual carrer de Pérez Galdós, que travessava els conreus.

Can Mora amb neu. Febrer del 2005. Foto Elsa Castellà.

Cap a Ponent s'estenia el pla de la Bonanova, Sarrià, i proper al convent, el Putxet, coronat amb l'ermita de Gràcia, dedicada a Sant Joan Baptista. Finalment, per damunt de Ca l'Alegre, la Riera de Vallcarca, pujant prop de Can Gomis, vora el camí romà a Sant Cugat. Prop de Can Gomis, a l'actual plaça Comín, en la cruïlla del Passeig de la Vall d'Hebron (antiga carretera d'Horta) amb l'Avinguda de la República Argentina, es trobaren el 1962 unes de les restes més antigues de l'entorn: un enterrament en *tegulae* del Baix Imperi, portant una de les tègules la inscripció L. HER.OP. Molt a prop va aparèixer una altra sepultura molt malmesa, amb restes òssies i claus. Les sepultures estan orientades a l'est i es troben a prop una vil·la romana.

Per completar la panoràmica de l'entorn, anant cap a Llevant hi trobem Vallcarca, amb l'Hostal de la Farigola, avui escola del mateix nom. Per damunt, Can Mora i l'Ermita del coll, Priorat benedictí de Santa Maria de la Font-Rúbia, del qual, la seva fundació està documentada en el Cartulari de Sant Cugat, el 22 i 23 d'agost de 1098, quan l'església i l'alou que l'envoltava foren cedides pel diaca, Guerau Miró, al monestir de Sant Cugat del Vallès, per crear-hi un monestir. Can Mora està al final del Camí de les Donzelles o camí de Can Mora, que puja paral·lel al mur del parc Güell.

Elsa Castellà

Bibliografia

- Autors Diversos. *Album histórico y gráfico de Gracia*. Impremta Arolas. Barcelona, 1950
- Autors diversos. *Crònica de Gracia*. Publicació periòdica. Gràcia, Barcelona, 1947-49.
- Giralt T. *Un camí romà, encara a Gràcia*. Carrer Gran nº 38, p. 10-11 Gràcia, 1a quinzena d'octubre, 1981.
- Olivé Guilera, Fèlix. Gràcia. *Al margen de un centenario*. Síntesis de Historia local. Gràcia, Barcelona, 1950.
- Olivé i Guilera, Jaume: Rieres i Torrents de Gràcia. Camèlies. Full Informatiu del Taller d'història de Gràcia. Any II, núm. 7. Taller d'Història de Gràcia. Barcelona, setembre-octubre de 1997.
- Programa d'Arqueologia urbana. Fitxes de registre Arqueològic. 06, Gràcia. Ajuntament de Barcelona, 1995.
- Travesset i Queraltó, Magí. *La xarxa hidrogràfica del Pla de Barcelona entre la Riera de Magòria i la Riera d'Horta*. Finestrelles, núm. 6. Centre d'estudis Ignasi Iglesias. Sant Andreu de Palomar, Barcelona. 1994.
- Travesset i Queraltó, Magí. *Estudi de la xarxa viària de tradició romana a l'àmbit geogràfic del Pla de Barcelona*. Finestrelles, núm. 7. Centre d'estudis Ignasi Iglesias. Sant Andreu de Palomar, Barcelona. 1994.

INTER SPORT

BALMAT

MUNTANYA

BASTIMENTS

2.881 m, 19/11/2005; Diego, Eli Riera, Aureli Marrugat, Ricard Martínez, Roger Llorens, David Terradas, Àlex Mariné, Berta Algueró, Jaume Jubert.

A la fi! I en teníem de ganes!

I tot ha acompanyat: el temps amb un sol radiant i una temperatura hivernal, sense vent! que és d'agrair a Ullideter, i la neu! n'hi ha més que no ens pensàvem: entre 50 i 60 cm, sense pedres, una mica transformada a estones, però d'aquella que et fa gaudir en la pala del cim i en les zones més obagues.

Alex en el descens, per una canal sota al coll de la Marrana. Fotografia de Berta Algueró

Del Bastiments no cal explicar massa: la pujada de sempre, i més possibilitats en el descens on ens hem despenjat per alguns dels canalons que hi ha abans del Coll de la Marrana.

Cim del Bastiments, abans del Cava. Fotografia de Berta Algueró

Dalt del cim, cava, un glop del licor de berbena d'en Diego (gran debutant d'avui!) i discursos, sermons amb benediccions, rituals i bons auguris per la temporada que comencem.

El Bastiments. Fotografia de Berta Algueró

Records també pels qui no hi han pogut ser. Però de neu no ens l'hem acabada i en tenim molta per endavant!

L'àpat a Ca la Núria de la Roca: arrossos de muntanya (algun de Mediterrani), canelons farcits de bolets i un dels estómacs remenat...

Bones traces i bona temporada!

Ah! i aviat potser + a un nou fòrum de www.cegracia.com.

Jaume Jubert

BASTIMENTS

2.881 m, 27/11/2005; Jérôme, Belén i dos amics: Pedro i Pere. Bon inici de temporada!

Gràcies per la Piada del Bastiments de la setmana passada. Ens va fer entrar moltes ganes d'encetar la temporada, i ens va donar la idea de fer el mateix itinerari.

No vam ser els únics, perquè quan vam arribar cap a les 9 del matí al pàrquing de les pistes de Vallter 2000, hi havien més esquiadors de muntanya que de pistes!!!!

Encara que les previsions de temps no eren gaire bones pel cap de setmana, el diumenge feia sol, vam començar a pujar esperant sobretot de l'evolució del vent, que bufava a ràfegues una mica fort.

Per sort cap al migdia, havent passat el Coll de la Marrana, el vent es va calmar, i vam poder enfilars l'ascensió de l'última pala, que semblava una processó de gent. Us podem assegurar que el camí no tenia pèrdua!

La neu bastant bé, força neu pols amb zones una mica més dura (pel fred). Les cares nord sí que estaven més pelades pel vent.

A la baixada es va aixecar bastant més el vent, però ja estàvem arribant... Acabàrem baixant per les pistes de Vallter, molt tranquil·les.

Acabem amb molta il·lusió aquesta primera jornada d'esquí, i encara arribem a temps de fer un bon àpat a un restaurant de Setcases.

CAMBRA D'ASE

2.711 m, 27/11/05, Eli, Aureli, Gemma, Santi i Roger. +/- 911 m

Deixem el cotxe al pàrquing de l'estació d'esquí i, aprofitant que encara està tancada, pugem per les pistes i després pel llom, per fer el cim. Descens pel mateix camí. En els primers 150 m de desnivell trobem neu ventada.

Però la nevada recent i el fred viu ens havien preparat un regal en forma de 30-40 cm de neu pols des dels inicis del bosquet fins a arribar al cotxe.

Dia de sol i fred. Molt bona esqujada amb molt bona companyia.

Roger Llorens

PIC DE L'INVERN

(2.869 m), Pic de Freser (2.835 m) i Bastiments (2.883 m), 3/12/05, Ramon i Roger, +/- 1.200m.

Deixem el cotxe al pàrquing de Vallter 2000. Neva, venta i fa fred, però la previsió diu que s'ha d'obrir el dia; i sí, s'obre abans d'arribar al coll de la Marrana.

Flanquegem intentant perdre el mínim d'alçada per anar a buscar la Coma de l'Infern, que ens durà fins al coll. Amb grampons fem el Pic de l'Infern, i carenem per fer el Pic de Freser i el Bastiments per l'aresta oest. Iniciem el descens coincidint amb la posta de sol, la pala i les pistes per nosaltres sols.

Dia de sol, fred i vent, bona visibilitat. Neu ventada, pols i dura, la pala del Bastiments amb algunes pedres, però bon gruix de neu en tot el recorregut.

Roger Llorens

CORRONCO DE DURRO

(2.546 m)
Desnivell: 1.150 m des del poble de Durro
Temps: 3 h 30 min l'ascens / 1 h 30 min el descens
Montse Bacardit i Carles Lluch

Aprofitant la nevada de la nit de dijous a divendres, canviem de vessant en busca de la neu que no ha caigut a la Vall

d'Aran. Dia radiant, neu en totes les cotes i en els teulats de Durro.

Hi han un pam i mig de neu en sortir del poble. Traça feta el mateix dissabte per uns nois de Pont de Suert. Itinerari fàcil i prou evident. En les pales que porten al llom (sota el Pilaret de Xespal 2.300 m) trobem alguna placa inestable a sotavent que assenta al nostre pas. El llom està ventat i a estones gelat. Arribem al cim sobre un mar de núvols al sud. Temperatura d'hivern però sol radiant.

Descens pel mateix itinerari fins al planell de Pontirons, on seguim aquest cop pel marge esquerre fins arribar al poble pel camí de St. Quirq.

Bones traces.

Carles Lluch

SARRERA

Desnivell: +/- El mateix de pujada que de baixada.
Estat de la neu: Com sempre que no és de pista. DOLENTA!!!

El dissabte sortim a una hora prudent de Pallegà.

Pensem que el temps podia no ser molt bo. Era sospitós que el Jaume marxés cap al Canigó. Nosaltres optem per anar cap al Sarrera un cim ** sempre es menys fred que un de ****

A la sortida de l'aparcament el temps estava una mica emboira't, però aviat s'obre i queda un dia esplèndid de sol i un aire transparent que ens deixa veure com a les carenes s'aixeca una estranya pols blanca, com si fos sorra en una duna del desert.

Amb poca estona, arribem al refugi, i gaudim de l'excel·lent vista del Sarrera i seguim el camí per la vall molt evident per tombar a la dreta i afrontar una zona més pendent amb poc gruix de neu, on el Roger i un servidor aprofitem per posar la pota al riu; estava fent calor i la roba començava a sobrar. Arribem al replà de la cabana i aprofitem per fer un mos. Ja intuïem que després seria massa tard.

A l'alçada del coll abans de l'última pala el vent ens tombà diverses vegades i l'Ingrid acaba per posar una mica de seny a la situació i per fi iniciem la retirada amb la cua entre cames, però contents del dia que ens ha tocat. A la baixada també ens ho hem de 'currar'. I aconseguim arribar als cotxes sense necessitat del frontal!

Fins aviat

Ramon Orteu Palomar